

så er de velkomne. Sådan skal det være i Danmark, og det er danske statsborgere, vi taler om.

Så taler hr. Jesper Langballe om asylsøgere. Der er vi jo så lykkelige for, at flygtningestrømmene til Europa er faldet meget dramatisk, men hvis der nu opstod et eller andet i vores nærområde, som Eksjugoslavien jo er i en vis forstand, måtte Danmark på lige fod med resten af Europa løfte den opgave. Og jeg mener, at Danmark på det her område på lige fod med andre rige lande skal løfte opgaven omkring verdens flygtningeproblemer.

Formanden:

Så er der 45 sekunder til hr. Jesper Langballe den her gang.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Den måde, fru Marianne Jelved lige nu danser rundt om Socialdemokratiet på, er ligesom en lille bi, der nærmer sig en blomst og så alligevel farer forskrækket væk. Fru Marianne Jelved ved jo godt, hvad vi spørger om. På De Radikales landsmøde blev der opstillet fem ultimative krav, og i min ordbog betyder ultimativt noget, der overhovedet ikke kan fraviges. Det ene krav var en lempeligere udlændingepolitik, og der er det, jeg spørger: Hvor meget skal der lempes – jeg vil bede den socialdemokratiske ordfører om at høre godt efter – og hvor meget skal der ruller tilbage til tiden før 2001? Og hvordan har fru Marianne Jelved det med hr. Henrik Sass Larsens forsikring om, at rent talmæssigt vil vi forblive på nøjagtig samme niveau som i dag?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil slet ikke blande mig i Socialdemokraternes ordførers udlægninger. Det vil jeg overhovedet ikke bruge min tid på nu. Jeg vil gerne fortælle, hvad Det Radikale Venstre mener.

Vi har på vores landsmøde truffet en beslutning, der betyder, at vi arbejder med den målsætning, og det er et ultimativt mål for os, at danske statsborgere skal kunne bo med deres ægtefælle og børn i Danmark.

Vi har ingen planer om at ændre på asylreglerne i Danmark. Vi vil gerne se på retssikkerhedsproblemer i forbindelse med klagemuligheder osv., men vi har ingen planer om at ændre i paragrafferne om asyl.

Det, vi gerne vil, er at sige, at danske statsborgere – og det er ikke diskrimination, som jeg me-

ner at nogle af Dansk Folkepartis medlemmer opfatter det som – godt kan være fri for tilknytningskravet, og at udlændinge, der bor i Danmark, og som ikke er danske statsborgere, godt kan være underlagt et tilknytningskrav, bare for at give et eksempel. Sådan var det nemlig før 2001.

Formanden:

Den sidste, der får en kort bemærkning til ordføreren, er fru Marion Pedersen.

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Der har været talt meget om den anden vej i dag, og jeg synes, befolkningen har krav på at vide, hvad oppositionen vil, så jeg vil godt spørge fru Marianne Jelved, om hun kan fortælle mig, og også resten af befolkningen, naturligvis, om det er fru Marianne Jelved, eller om det er fru Helle Thorning-Schmidt, der er oppositionens statsministerkandidat til næste valg.

Jeg kunne egentlig også godt tænke mig at spørge, om fru Marianne Jelved har diskuteret det med fru Helle Thorning-Schmidt, og hvad man er kommet frem til.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Der har jo sneget sig en mental model ind over dette smukke land, og den mentale model er født af statsministeren, og et eller andet sted er jeg faktisk imponeret over, hvordan det er lykkedes statsministeren at få alle i Danmark undtagen de radikale medlemmer til at tænke ens. Vi er lige gået fra at have et folkestyre, der består af mange partier, hvor vi deler os efter anskuelser, og hvor det indtil 2001 har været fuldstændig almindeligt, at vi gik til valg på hvert partis politik, og hvor vælgerne og borgerne havde tillid til, at vi fandt ud af at løse de problemer, vi kom til at stå med efter et valg, til at der i dag er mange, ikke mindst Venstrefolk, der tænker i, at der er et topartisystem i Danmark: Der er det store Venstre – jeg har ikke fundet et bedre udtryk endnu, men jeg skal finde et – det store Højre, det gamle Højre, det gamle Højre-Venstre, og så er der oppositionen, som er et parti.

Kl. 17.35

Hvad er det da for en gang sniksnak? Hørup ville sige: Det er vitterligt vās. Jeg vil gerne bede om respekt for det samarbejdende folkestyre, hvor vi deler os efter anskuelser og går til valg på partiernes politik og lader vælgerne tage stil-